

HAGBARD & SIGNE

Billederne af Hagbard og Signe hænger i Duborg-Skolens festsal

Fortællingen om Hagbard og Signe Danske Heltesagn

Af Axel Olrik

Siger havde sit kongesæde i Sigersted på Sjælland, han havde flere sønner og datteren Signe. To af kong Sigers sønner drog på vikingetog og stødte sammen med høvdingen Håmunds sønner; den ene af dem faldt, men den anden, som hed Hagbard, hævnedes siden sin broders død ved at fælde begge kongesønnerne. Men Hagbard havde kong Sigers datter kær; og da han efter denne strid ikke turde komme åbenlyst til kong Siger, forklædte han sig som kvinde og kom til kongsgården, hvor han udgav sig for en skjoldmø af Håmunds hær. Han blev modtaget vel og vist til herberg i jomfruburet. Tærnerne, som vaskede hans fødder, undrede sig over, at de var så hårde. Men han svarede dem: »Det er ikke at undres over, om min fod ikke er så blød som andre jomfruers. Gennem skove og over strande har jeg vanket, ofte pløjet bølgens med skibets køl; min hånd har ofte svunget det blodige spyd,

og brystet har været snæret ind af brynjens ringe.» Da de ville give ham leje blandt tærnerne, svarede han, at han var vant til bedre sengefælle end trælkvinder, og da lod Signe den fremmede møde leje med sig. For hende gav han sig til kende som Hagbard, hendes bejler. »Om jeg kommer i din faders magt, da er døden mig vis, jeg har fældet hans sønner og gæstet hos hans datter uden hans minde; men sig mig Signe, min brud, hvad skal din lodd være, når du ikke hviler længer i Hagbards favn?» »Der skal ikke ramme dig nogen død så tung, uden at jeg tør lide den samme, din kongebårne brud skal aldrig svige sin bejler.» Om natten blev det røbet for kong Siger, at det var en ungersvend, der havde gæstet hos hans datter. Kongens huskarle trængte ind i buret. Mange af dem faldt, men til sidst blev Hagbard overmandet og bunden. Og han blev dømt til at hænges. Hagbard blev nu ført ud til

galgebakken. For at prøve sin fæstemøds troskab, bad han svendene at hænges hans kappe op i galgen, det ville være ham en sidste glæde at se den flage i sit sted deroppe; og det gjorde de da. Signe spurgte sine møer, om de var villige til at dele hendes skæbne, og det lovede de alle. Da man fra jomfruburet så kappen i galgen, troede de, at Hagbard nu var død, og hun tændte da sit bur i brand, dernæst hængte hun sig, og hendes møer gav sig døden på samme måde. Men da Hagbard så luen stige op fra kongsgården, jubede han: »Løft mig nu i galgen, svende! Gerne træder jeg dødningsstien herfra, når jeg har så stolt et følge. Signe er gået forud ad den ukendte vej, intet kan skille vor elskov, når døden ikke kunne.»

Endnu viser man ved byen Sigersted den høj, hvor Hagbard blev hængt, og stedet, hvor Signes bur har stået.